

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/148/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123209572
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123209572.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Hadnagyovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Janky Grečmal v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3204/3, Hlohovec, dieťa rodičov – matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, F., prechodne bytom C. G. XXXX/XX, F., a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. G. XXXX/XX, F., za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, o uloženie výchovného opatrenia, o neodkladnom opatrení, o odvolaní otca a matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/129/2023-196 zo dňa 15. mája 2025, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým dočasne ponecháva maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D., H. H. I. XX, D., J.: XXXXXXXX, do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne ponechal maloletú A. v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D., a to v trvaní šesť mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1, § 111 písm. g/, m/ a r/, § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) a § 37 ods. 3 písm. b/, ods. 5, ods. 7 a ods. 8 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne dôvodil, že z obsahu spisu mal za osvedčené, že maloletá A. bola na základe právoplatného neodkladného opatrenia dňa 15. decembra 2023 prijatá do starostlivosti Centra pre deti a rodinu D.. Umiestnenie bolo vykonané bezodkladne po doručení rozhodnutia o neodkladnom opatrení a po odovzdaní maloletej z náhradnej osobnej starostlivosti manželov D., ktorí odmietli v starostlivosti pokračovať z dôvodu opakovaných konfliktov s biologickými rodičmi. Odvtedy sa maloletá nachádza v nepretržitej ústavnej starostlivosti v uvedenom zariadení. Dňa 11. decembra 2023 podal otec maloletej návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zveril maloletú do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, matku zaviazal na platenie výživného a upravil jej styk s maloletou. Tento návrh bol vedený pod sp. zn. 14P/130/2023. Dňa 4. júna 2024 rodičia spoločne podali nový návrh, ktorým žiadali, aby bola maloletá zverená do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov; tento návrh bol evidovaný pod sp. zn. 14P/71/2024. Dňa 20. januára 2025 doručil otec súdu ďalší návrh, ktorým sa opätovne domáhal zverenia maloletej výlučne do svojej osobnej starostlivosti, pričom žiadal, aby matka bola povinná platiť výživné, a aby súd neupravoval styk matky s maloletou (sp. zn. 14P/6/2025). Uznesením, č. k. 14P/130/2023-31 zo dňa 29. apríla 2025, boli všetky uvedené konania o návrhoch rodičov do jedného spoločného konania, ktoré je vedené pod pôvodnou spisovou značkou 14P/130/2023. O týchto návrhoch rodičov nebolo doposiaľ meritórne rozhodnuté. Maloletá A. sa v CDR adaptovala veľmi dobre, vykazuje primeraný psychomotorický vývin, výchovné problémy sa nevyskytujú a zdravotné ťažkosti

nemá. Biologickí rodičia — matka C. D. a otec C. B. — naďalej tvoria partnerský pár, žijú spolu v spoločnej domácnosti na adrese C. G. XX, F., obaja sú zamestnaní s pravidelným a stabilným príjmom. Pravidelne kontaktujú maloletú: osobne ju navštevujú v zariadení približne raz až dvakrát mesačne, a prostredníctvom telefonátov či videohovorov s ňou komunikujú v priemere jeden až štyri razy mesačne. Podľa pracovníkov CDR sa otec prejavuje spontánne, aktívne sa zapája do hry a interakcie, zatiaľ čo matka počas návštev pôsobí pasívne, väčšinou len komunikuje verbálne, bez fyzickej interakcie. Komunikácia matky s CDR je komplikovaná, často direktívna, matka má tendenciu znižovať autoritu odborných pracovníkov zariadenia. V roku 2024 matka sama verbalizovala údajný záujem starej matky (z matkinej strany) o možnosť poskytovania krátkodobých pobytov maloletej v jej domácnosti, avšak stará matka o takúto možnosť následne neprejavila reálny záujem a nijako nekontaktovala úrad. Matka v rámci spolupráce s ÚPSVaR požiadala o pomoc pri rozvoji rodičovských zručností a prejavila verbálny záujem o zverenie maloletej do svojej osobnej starostlivosti. Napriek tomu ÚPSVaR upozornil, že v súvislosti s predchádzajúcim odsúdením matky za trestný čin týrania maloletej K. B. bude pri posudzovaní návrhu matky na zverenie dieťaťa potrebné zohľadniť aj odborné stanovisko znalca.

2. Napriek určitej stabilizácii osobných pomerov rodičov a ich deklarovanému záujmu o dieťa, sa situáciu v rodine nepodarilo sanovať a podmienky na návrat dieťaťa do domáceho prostredia stále nie sú splnené. Na prípadovej konferencii konanej 5. decembra 2024 v priestoroch CDR D. sa zúčastnila matka maloletej, pracovníčky CDR D. a pracovníčka ÚPSVaR Hlohovec. Účelom stretnutia bolo prerokovať možnosti sanácie rodiny a návrat maloletej do starostlivosti rodičov. Matka na konferencii namietala, že doposiaľ s rodinou nepracoval žiadny odborný subjekt zameraný na sanáciu, a žiadala, aby jej bola poskytnutá odborná pomoc. Zástupkyne CDR D. však uviedli, že vzhľadom na odsúdenie matky za týranie dieťaťa nebolo možné realizovať sanáciu v štandardnej forme a tá prebiehala len prostredníctvom odborného dohľadu nad kontaktmi matky s maloletou počas stretnutí v zariadení. Otázku ďalšej sanácie konzultoval s nadriadenými orgánmi (CDR Piešťany, CDR Pečeňady, CDR D.), avšak v aktuálnej situácii neexistujú ďalšie možnosti postupu. Zároveň bolo zaznamenané, že pokusy pracovníkov ÚPSVaR o prešetrenie pomerov v domácnosti rodičov neboli úspešné, pretože rodičia neumožnili riadne preverenie životných podmienok. Súčasne bol ÚPSVaR oboznámený s informáciou od blízkeho príbuzného matky, ktorý predložil záznam komunikácie medzi matkou a jej staršou dcérou L. (zverenou do starostlivosti starej matky), z ktorého vyplýva, že matka sa voči nej správa hrubo, neprimerane a ponižujúco. Tento poznatok vyvolal opätovné pochybnosti o schopnosti matky vytvoriť bezpečné rodinné prostredie pre maloletú A.. ÚPSVaR v závere správy odporučil, aby bolo v konaní vykonané znalecké dokazovanie, ktoré by zhodnotilo psychologické predpoklady a rodičovské kompetencie matky (a v širšom rozsahu aj otca), a zároveň navrhol prizvať prokurátora do konania o zverenie maloletej.

3. Na základe hodnotenia dostupných dôkazov a správ mal súd prvej inštancie osvedčené, že dôvody, pre ktoré bolo pôvodne nariadené neodkladné opatrenie, naďalej pretrvávajú. Rodičia síce deklarujú záujem o dieťa, avšak doterajšie kroky k sanácii rodiny nepreukázali zmenu v ich schopnosti zabezpečiť bezpečné, stabilné a predvídateľné prostredie pre maloletú. Rovnako súdu neboli známe žiadne iné osoby z príbuzenského prostredia, ktoré by boli schopné alebo ochotné prevziať náhradnú starostlivosť. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že ponechanie maloletej A. v prostredí CDR D. je v súčasnosti v jej najlepšom záujme, keďže ide o prostredie stabilné, odborné a dieťa je v ňom riadne adaptované, okolnosti, ktoré vylučujú návrat dieťaťa do domáceho prostredia, pretrvávajú a záujem maloletej vyžaduje zachovanie stabilného výchovného prostredia do času meritórneho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Zároveň ide o dočasné opatrenie v zmysle § 37 ods. 3 písm. b/ a ods. 5 Zákona o rodine slúžiace na ochranu zdravia, psychickej stability a sociálneho vývinu maloletej, a to do doby, kým bude možné na základe výsledkov znaleckého dokazovania a vyhodnotenia účinnosti doterajších krokov rozhodnúť meritórne o zverení dieťaťa do vhodnej starostlivosti.

4. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie otec a matka z dôvodu, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho posúdenia veci, keďže v súdnom spise chýbajú dôkazy, ktoré by odôvodňovali napadnuté uznesenie. Navrhli, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a maloletú A. zveril do osobnej starostlivosti otca.

5. Namietali, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že mal preukázané, že rodičia maloletej nedokážu zabezpečiť jej riadnu starostlivosť a výchovu, pretože otec maloletého dieťaťa mal byť pod vplyvom alkoholu pri návštevách u manželov D. a aj pri návšteve Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, kde sa mal správať agresívne a vulgárne.

Tieto tvrdenia sú nepravdivé a nepodložené dôkazmi, pretože žiadny dôkaz o tom, že by otec bol v uvedených situáciách pod vplyvom alkoholu, neexistuje a v spise sa nenachádza. Otec poprel, že na žiadne stretnutie s maloletou, ani na ÚPSVaR Hlohovec neprišiel pod vplyvom alkoholu. Súd prvej inštancie nemal k dispozícii žiaden zákonný a relevantný dôkaz o tom, že by požil alkohol. Tvrdenia pochádzajú iba z osočovania zo strany pracovníkov úradu a bývalých náhradných rodičov. Naopak, v čase konania predložil čestné vyhlásenie M. N. O. H., ktorá bola prítomná na stretnutí na ÚPSVaR Hlohovec, v ktorom potvrdila, že otec nebol pod vplyvom alkoholu. V spise absentujú všetky formálne dôkazy, ktoré by mohli preukázať opak – napríklad úradný záznam polície o vykonaní dychovej skúšky, rozhodnutie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu alebo majetku, rozhodnutie o trestnom čine alebo akýkoľvek dôkaz od zamestnávateľa o požití alkoholu. Podľa ich názoru súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal iba z neoverených tvrdení a z „vymyslených slov“ bez akéhokoľvek materiálneho podkladu. Manželia D., ktorým bola maloletá A. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, sa vzdali starostlivosti o maloletú nie pre konflikty s rodičmi, ale z dôvodu, že boli pod vplyvom alkoholu pri policajnej kontrole dňa 4. decembra 2023. V ten deň, po opakovaných podnetoch, matka privolala policajnú hliadku z Obvodného oddelenia PZ Hlohovec. Pri dychovej skúške bolo zistené, že P. D. mala približne 1,67 promile alkoholu v dychu a M. D. približne 0,5 promile alkoholu, pričom v tom čase bola P. D. sama s maloletou A.. Ich osemnásťročný syn mal výsledok dychovej skúšky negatívny, preto polícia neodobrala maloletú priamo na mieste, ale odporučila rodičom, aby situáciu nahlásili ÚPSVaR Hlohovec, ktorý si mal úradný záznam vyžiadať od polície. Táto udalosť bola hlavným dôvodom, prečo sa manželia D. vzdali náhradnej starostlivosti, a nie údajné konflikty s rodičmi, ako to uviedol súd prvej inštancie, ktorý si nevyžiadal policajný záznam o dychovej skúške z OO PZ Hlohovec, a tým nepreukázal pravý dôvod zlyhania náhradnej osobnej starostlivosti. Nebol tak zohľadnený zásadný dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že problém nebol na strane biologických rodičov, ale na strane bývalých náhradných rodičov.

6. Matka i otec v odvolaní tiež namietali, že im je zo strany ÚPSVaR Hlohovec a CDR D. dlhodoboznemožňovaný kontakt s maloletou dcérou, za celý rok mali možnosť byť so svojou dcérou približne 12 hodín. Stretávanie sa uskutočňuje raz za mesiac, vždy len v doobedňajších hodinách počas pracovných dní bez možnosti náhradných termínov a bez víkendových stretnutí. Matka z tohto dôvodu bola nútená viackrát čerpať voľno počas skúšobnej doby v zamestnaní, čo viedlo k opakovanému rozviazaniu pracovného pomeru. Opakovane žiadali e-mailom o častejší a flexibilnejší kontakt s dcérou, ale ich žiadosti boli zamietané bez odôvodnenia. Matka opakovane – počas obdobia deväť mesiacov – písomne žiadala pracovníčku M. M. K. z ÚPSVaR Hlohovec o poskytnutie pomoci pri sanácii rodiny, ktorá opakovane odpovedala, že sanácia sa pripravuje, avšak po deviatich mesiacoch jej oznámila, že sanácia nebude potrebná. Matka tiež žiadala, aby s ňou bol vypracovaný plán rodiny, ktorý podľa metodických pokynov musí byť vypracovaný spoločne s rodičmi, ÚPSVaR a CDR. Pracovníčka však vypracovala plán jednostranne, bez účasti rodičov, a zaslala ho deň pred prípadovou konferenciou do CDR D.. Podľa tvrdenia rodičov to potvrdila aj zamestnankyňa CDR D. pani E., pričom túto skutočnosť majú rodičia zachytenú na zvukovej nahrávke. Týmto ÚPSVaR Hlohovec porušil zásadu rovnosti strán konania, pretože nepostupoval nestranné a neposkytol im možnosť aktívne sa podieľať na vypracovaní plánu rodiny, čím došlo k porušeniu ich procesných práv. Otec bol pracovníkmi ÚPSVaR Hlohovec kontaktovaný telefonicky počas pracovnej doby z neznámeho čísla, ktoré v práci nemohol prijať, pričom pracovník mu nezanechal ani SMS správu. Po niekoľkých dňoch rodičia poslali úradu e-mail, v ktorom požiadali o vykonanie šetrenia bytových pomerov. Šetrenie následne uskutočnil pracovník úradu pán I., ktorý podľa rodičov vyhodnotil bytové pomery v domácnosti otca ako riadne a vhodné. Rodičia preto žiadajú, aby si súd túto správu o šetrení bytových pomerov vyžiadal z ÚPSVaR Hlohovec, pokiaľ sa v spise nenachádza. K správam ÚPSVaR Piešťany, pracovisko Hlohovec, a CDR D. z rokov 2024 a 2025 uviedli, že namietajú najmä obsah správy ÚPSVaR Piešťany z 17. apríla 2025, ktorá podľa nich uvádza nepravdivé a účelovo skreslené informácie o priebehu ich kontaktu s maloletou A.. Správa uvádza, že rodičia sa s maloletou stretávajú osobne jeden- až dvakrát mesačne a prostredníctvom videohovorov či správ jeden- až štyrikrát mesačne, pričom matka počas stretnutí väčšinou sedí a rozpráva sa s maloletou, zatiaľ čo otec sa jej venuje aktívne a fyzicky. Úrad v správe ďalej konštatuje, že matka je v komunikácii s CDR direktívna a že v minulosti verbalizovala záujem starej matky zo strany matky o pobyty maloletej v jej domácnosti, avšak táto iniciatíva nebola rozvíjaná. Tieto závery spochybňujú a tvrdia, že medzi pracovníčkou ÚPSVaR M. M. K. a profesionálnou náhradnou matkou pani M. došlo k úmyselným intrigám. Vzhľadom na ťažký úraz kolena dlhodoboznemožňovalo pohyb a aktívne zapájanie sa do hier s maloletou počas stretnutí, preto pôsobila pasívnejšie. Rodičia taktiež poukazujú na pochybenia pri preverovaní širšej rodiny a pri informovaní o umiestnení maloletej po udalosti z 4. decembra 2023. Tvrdia, že nasledujúci deň matka na ÚPSVaR Hlohovec oznámila záujem

otca prevziať maloletú do jeho starostlivosti a odovzdala aj jeho kontaktné údaje. Napriek tomu M. K. otca neupovedomila a nepokúsila sa ho kontaktovať, hoci otec nebol odsúdený, trestne stíhaný, ani obvinený. Neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že otec je nespôsobilý, agresívny alebo závislý od alkoholu, alebo že matka je neschopná poskytovať riadnu starostlivosť. Otec je bezúhonný občan Slovenskej republiky, voči jeho osobe sa nevedie žiadne trestné stíhanie, ani priestupkové konanie, nikdy nebol disciplinárne riešený v zamestnaní a vlastní dvojizbový byt v F., v ktorom sú vytvorené vhodné bytové podmienky pre výchovu maloletej A.. Matka výslovne súhlasí so zverením maloletej dcéry do starostlivosti otca C., čo potvrdzuje svojím podpisom na odvolaní.

7. K odvolaniu otca a matky sa vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že prvotným dôvodom na riešenie situácie v rodine bolo oznámenie zo dňa 7. marca 2022 od pani C. Q., ktorá pomáhala otcovi s výchovou jeho staršej dcéry K. B.. Pani Q. oznámila, že na tele maloletej K. našla mnohopočetné modriny. Otec mal priznať, že jeho partnerka C. D. dieťa bije, no nevedel o takomto rozsahu. Maloletá K. pracovníkom ÚPSVaR ukázala modriny na rukách, bruchu, chrbte a nohách a uviedla, že otec aj jeho partnerka ju pravidelne a silno bijú remeňom a varechou. Tiež uviedla, že otec ju kope do nôh a udrel ju rukou. Z dôvodu, že rodičia sa k fyzickému napádaniu maloletej K. priznali v e-maile adresovanom ÚPSVaR-u dňa 8. marca 2022, bolo podľa úradu potrebné z preventívnych dôvodov vyňať z rodiny aj maloletú A. pre dôvodnú obavu, že podobné vzorce správania sa budú opakovať aj u nej. Tieto skutočnosti viedli k odňatiu maloletej A. na základe neodkladného opatrenia a k jej umiestneniu do Rodinného detského domova v D., k čomu úrad priložil ako prílohu Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 08. marca 2022. opatrovník ďalej uviedol, že obaja rodičia svojím podpisom potvrdili, že maloletú K. bili, čo doložil úradným záznamom zo dňa 07. marca 2022. Agresivitu otca podľa vyjadrenia opatrovníka potvrdila aj samotná matka vo svojom odvolaní z 27. marca 2022, v ktorom popisovala jeho agresívne správanie, ktoré opatrovník priložil ako prílohu, a tiež popísal udalosť z 24. októbra 2023, kedy sa otec dostavil na ÚPSVaR pod vplyvom alkoholu, bol agresívny a neprimerane reagoval. Matka mala vtedy potvrdiť, že otec požíva alkohol, je pod jeho nátlakom, bojí sa ho a na úrad prišla na jeho naliehanie. Tiež mala uviesť, že otec sa v ten deň vyhrážal maloletej A., že ju „skopne zo schodov“. Na základe týchto skutočností opatrovník vyhodnotil, že otec nebol schopný sa o maloletú samostatne postarať, a priložil k tomu ako prílohu úradný záznam zo dňa 24. októbra 2023. K situácii s bývalými náhradnými rodičmi uviedol, že dňa 4. decembra 2023 bola u nich vykonaná dychová skúška na alkohol s pozitívnym výsledkom. Následne sa opatrovník snažil osloviť všetkých najbližších rodinných príslušníkov, avšak nenašiel nikoho, kto by bol ochotný a schopný si maloletú A. prevziať do starostlivosti. Ostatné tvrdenia rodičov v odvolaní považoval za irelevantné a za snahu odpútať pozornosť od podstaty veci. Taktiež poukázal na to, že otec približne rok nekontaktuje svoju dcéru K. a matka nepožiadala o zverenie svojej staršej dcéry L.. Zároveň zdôraznil, že matka bola právoplatne odsúdená za zločin týrania blízkej a zverenej osoby (maloletej K.) na trest odňatia slobody na tri roky s podmieneným odkladom. Počas celého obdobia týrania žil otec s matkou v spoločnej domácnosti, konaniu nijako nebránil a dodnes spolu žijú. K tomuto tvrdeniu priložil ako prílohu rozsudok 5T/21/2023. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, najmä právoplatné odsúdenie matky a jej spoločné nažívanie s otcom, ktorého sama v minulosti označila za agresívneho, opatrovník navrhol súdu prizvať do konania prokurátora a vypracovať znalecký posudok na posúdenie schopností rodičov starať sa o dieťa.

8. Otec a matka v odvolacej replike k vyjadreniu opatrovníka uviedol, že vyjadrenie ÚPSVaR Hlohovec, konkrétne pracovníčky M. M. K., sa nezakladá na pravde. Označili ho za „vytrhnuté z kontextu“ s cieľom znemožniť ich ako rodičov. Argumentovali, že všetky prílohy, ktoré ÚPSVaR predložil, sú z rokov 2018 až 2022, a teda sú staré tri roky, a preto sa k nim nebudú vyjadrovať, nakoľko už nie sú aktuálne. Podľa nich táto skutočnosť dokazuje ich tvrdenie, že ÚPSVaR Hlohovec, a menovite M. M. K., s nimi ako rodičmi nespôlupracuje a neplní si svoje pracovné povinnosti. Pýtali sa, prečo im úrad, ak ich považuje za neschopných rodičov, nezabezpečil sanáciu rodiny a plán rodiny. Namiesto pomoci a snahy o návrat dieťaťa do rodinného prostredia podľa nich úrad vytvára neustále prekážky a úmyselne zavádza súd, aby nedošlo k spravodlivému rozhodnutiu. Pracovníčka ÚPSVaR Hlohovec, M. M. K., sa úmyselne snaží zavádzať súd klamstvami. Otec poprel tvrdenia, že je alkoholik, agresor a neschopný rodič, a rovnako poprel, že by v jeho domácnosti vedome nezabránil týraniu svojej staršej dcéry K.. Uviedol, že o týraní zo strany matky nemal vedomosť, nikdy ho nevidel ani nepočul. Písomné vyjadrenia matky z roku 2022, v ktorých ho takto označila, vysvetlili tým, že v danom období boli rozídení a hádali sa. Argumentovali, že opatrovník do dnešného dňa nepredložil žiadne zákonné a relevantné dôkazy o tom, že otec je neschopný postarať sa o svoju dcéru A., napr. rozhodnutie o priestupku za požívanie alkoholu alebo agresívne správanie, či úradný záznam z polície alebo od zamestnávateľa. Informácie, ktoré M. K.

predkladá súdu ako fakty, sú v skutočnosti len jej názor a „vymyslené klamstvá bez dôkazov“, na základe ktorých je ich dcéra umelo držaná v CDR D.. Vyjadrenie matky z roku 2022 označili za absurdný dôkaz, ktorý nič nepreukazuje, len hnev matky v čase ich rozchodu, a ktorým sa v tom čase nezaoberal ani súd, ani polícia, a ani samotná M. K.. Otec preto navrhol, aby súd vyžiadal od ÚPSVaR Hlohovec dôkazy o všetkých tvrdeniach voči jeho osobe. Zároveň požiadal, aby súd neprihliadal na názor M. K., ktorá ho podľa jeho slov videla len dvakrát v živote na prípadových konferenciách, a aby neprihliadal na prílohy z rokov 2018 až 2022, pretože sú neaktuálne a nezodpovedajú súčasnému stavu. CDR D. nevytvára vhodné podmienky na upevňovanie ich vzťahu s maloletou A.. Styk im bol väčšinou umožnený iba raz do mesiaca na jednu hodinu. Matka uviedla, že A. v CDR učia, aby ju oslovovala „teta“, a keď ju raz dcéra oslovila „mama“, zamestnankyňa CDR ju opravila.

9. Opatrovník v odvolacej duplike k odvolacej replike odvolateľov uviedol, že vyjadrenia matky v jej odvolaní zo dňa 27. marca 2022 považuje za vierohodné, v opačnom prípade by išlo o predloženie nepravdivých skutočností súdu, čo sa doposiaľ nepotvrdilo. V odvolaní matka popisuje agresívne správanie otca k nej, mal. K. aj bývalej partnerke, ktoré podporila viacerými dôkazmi. Rovnako matka nespochybňuje ani úradné záznamy podpísané p. C. D. a p. C. B.. V zázname zo sociálneho šetrenia v rodine zo dňa 07.03.2022 obaja rodičia mal. A. svojim podpisom potvrdili, že mal. K. obaja bili. (príloha – úradný záznam zo dňa 07.03.2022 a správa Centra H. R.). Z tohto dôvodu opatrovník namieta tvrdenie otca, že nemal vedomosť o tom, že mal. K. bola týraná. Naopak, poukazuje na to, že otec nielenže nezabránil týraniu mal. K., ale podľa jeho vyjadrenia sa na tom aj sám podieľal. Opatrovník nespochybnil incident zo dňa 04.12.2023, kedy p. P. D. a p. M. D., ktorí v tom období boli zabezpečovateľmi náhradnej osobnej starostlivosti k mal. A. B., kedy boli pod vplyvom alkoholu. V prílohe zasiela úradné záznamy ÚPSVaR Komárno o priebehu vykonávania náhradnej osobnej starostlivosti k mal. K. B. (dcére otca).

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými osobami – matkou a otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie bolo potrebné zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku), pretože skutkové závery súdu prvej inštancie, hoci vecne správne, boli nesprávne právne posúdené.

11. Predmetom odvolacieho konania je s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty predstreté matkou a otcom v odvolacom konaní posúdenie, či boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd prvej inštancie maloletú A. dočasne ponechal v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D. v trvaní šesť mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia.

12. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého dočasne pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.(1)

16. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávných vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho

nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti zistení skutkových okolností. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany maloletých detí. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je však osvedčenie skutkových okolností z ktorých plynie záver, že je život zdravie, a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, tiež ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, na základe ktorej môže súd rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybné preukázaný. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť vždy bezodkladná, to znamená naliehaná a nevyhnutná.

17. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého bola maloletá A. ponechaná v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D. na obdobie šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia a dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie o potrebe ponechania maloletej v starostlivosti Centra pre deti a rodiny v D. sú vecne správne, avšak neboli správne právne posúdené.

18. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa; b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava; c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa; d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa; e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou; f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa; g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny; h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami; i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti zistení skutkových okolností. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany maloletých detí. Nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia sa posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a Čl. 5 Zákona o rodine. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia maloletého dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

20. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybné preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodit' nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov konania nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Súd pri nariaďovaní neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

21. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a

citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

22. V danom prípade z obsahu spisového materiálu vyplýva, že maloletá A. sa na základe neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava, č.k. 14P/129/2023-19 zo dňa 13.12.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 14CoP/13/2024-131 zo dňa 08.02.2024, doposiaľ nachádza v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D.. Do tohto zariadenia bola odovzdaná po tom, ako manželka M. a P. D., ktorým bola predtým zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, oznámili úradu, že v tejto starostlivosti nemôžu ďalej pokračovať. Od tohto okamihu sa maloletá nachádza nepretržite v CDR D.. Z aktuálnych správ Centra pre deti a rodinu D. vyplýva, že maloletá A. je v zariadení riadne adaptovaná, má primeraný psychomotorický vývin, nevykazuje výchovné problémy a netrpí zdravotnými ťažkosťami. Poskytovaná starostlivosť je hodnotená ako stabilná, odborná a primeraná potrebám dieťaťa.

23. Otec maloletej sa v priebehu rokov 2023 až 2025 viackrát domáhal zverenia dcéry A. B. do svojej osobnej starostlivosti. Prvý návrh na zverenie maloletej do výlučnej starostlivosti podal 11. decembra 2023 (sp. zn. 14P/130/2023), následne rodičia 4. júna 2024 spoločne požiadali o zverenie maloletej do ich spoločnej osobnej starostlivosti (sp. zn. 14P/71/2024) a napokon otec 20. januára 2025 opätovne podal návrh na zverenie maloletej výlučne do svojej starostlivosti (sp. zn. 14P/6/2025). Tieto konania boli uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 14P/130/2023-31 zo dňa 29. apríla 2025 spojené do jedného spoločného konania vedeného pod pôvodnou spisovou značkou 14P/130/2023, o ktorom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté. Súčasne na Okresnom súde Trnava naďalej prebieha samostatné konanie o uloženie výchovného opatrenia (sp. zn. 14P/129/2023). Zo spisu ďalej vyplýva, že rodičia maloletej – matka C. D. a otec C. B. – žijú naďalej v partnerskom zväzku a spoločne obývajú domácnosť v F., na adrese C. G. XX. Obaja sú zamestnaní a finančne zabezpečení. Kontakt s maloletou udržiavajú osobne približne raz až dvakrát mesačne a prostredníctvom videohovorov alebo telefonátov raz až štyrikrát mesačne.

24. Z obsahu spisu odvolací súd tiež zistil, že dňa 5. decembra 2024 sa v CDR D. uskutočnila prípadová konferencia za účasti matky maloletej, pracovníčok zariadenia a pracovníčky ÚPSVaR Hlohovec. Predmetom stretnutia bolo posúdenie možností sanácie rodiny a preverenie, či sú splnené podmienky na návrat maloletej do domáceho prostredia. Matka požiadala o pomoc pri obnove rodinného fungovania a zlepšení rodičovských zručností. Pracovníčky CDR D. uviedli, že vzhľadom na právoplatné odsúdenie matky za zločin týrania blízkej a zverenej osoby voči jej staršej dcére K. B. nebolo možné realizovať štandardnú sanáciu rodiny; tá prebiehala len vo forme odborného dohľadu počas kontaktov matky s maloletou. Záverom bolo konštatované, že ďalšie reálne možnosti sanácie neexistujú. Maloletá je v zariadení riadne adaptovaná, má primeraný psychomotorický vývin, bez zdravotných ťažkostí a starostlivosť o ňu je hodnotená ako stabilná, odborná a zodpovedajúca jej potrebám.

25. V odvolaní rodičia predovšetkým spochybnili skutkové zistenia súdu prvej inštancie o dôvodoch zlyhania náhradnej osobnej starostlivosti. Tvrdili, že 4. decembra 2023 bola u manželov D. vykonaná dychová skúška na alkohol s pozitívnym výsledkom (1,67 ‰ u P. D. a 0,5 ‰ u M. D.) a že práve táto udalosť bola dôvodom, pre ktorý sa náhradní rodičia vzdali starostlivosti o maloletú. Rodičia ďalej namietali, že ÚPSVaR Hlohovec a CDR D. im dlhodobo obmedzujú kontakt s maloletou, ktorý prebieha len v pracovných dňoch raz mesačne bez náhradných termínov. Matka musela kvôli tomu opakovane čerpať pracovné voľno, čo viedlo k rozviazaniu pracovného pomeru. Ďalšou námietkou rodičov bolo tvrdenie, že ÚPSVaR Hlohovec neinformoval otca ani príbuzných o možnosti zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, hoci úrad poznal obidve staré matky, ktoré majú v starostlivosti iné deti tých istých rodičov. Uvádzali, že pracovníčky úradu podpísali úradný záznam menom starej matky bez jej vedomia, čo viedlo k podaniu trestného oznámenia.

26. Odvolací súd na základe tohto rozsiahleho a navzájom si odporujúceho materiálu konštatuje, že v štádiu neodkladného opatrenia nebolo možné spoľahlivo dospieť k záveru, že rodičia maloletej spĺňajú

všetky podmienky pre zabezpečenie bezpečného a stabilného domáceho prostredia pre maloletú A.. Odvolacie námietky rodičov nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie. Ich obsah smeruje prevažne proti procesnému postupu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, nie proti samotným okolnostiam, ktoré viedli k potrebe ponechať maloletú v zariadení. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že maloletá je v CDR D. stabilizovaná, riadne adaptovaná, bez známk zanedbania či ohrozenia vývinu, pričom prostredie zariadenia jej poskytuje odbornú starostlivosť, podporu a bezpečie.

27. Rodičia v odvolaní namietali, že dôvodom ukončenia náhradnej osobnej starostlivosti manželov D. neboli konflikty s nimi, ale incident zo dňa 4. decembra 2023, keď mali náhradní rodičia pozitívnu dychovú skúšku na alkohol. Odvolací súd považuje túto odvolaciu námietku za irelevantnú z hľadiska posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Skutočnosť, že či náhradní rodičia po požití alkoholu stratili spôsobilosť ďalej vykonávať starostlivosť, nemá vplyv na nutnosť ponechať maloletú v zariadení, keďže po ich odstúpení neexistovala iná vhodná osoba schopná bezodkladne zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa, keďže opak osvedčený nebol. Zároveň odvolací súd uvádza, že dôvody ukončenia náhradnej osobnej starostlivosti neboli jednoznačné. Z podkladov spisu vyplýva, že popri tvrdeniach rodičov o požití alkoholu zo strany manželov D., títo naopak uvádzali, že boli opakovane vystavení verbálnym atakom a konfliktnému správaniu biologických rodičov, ktoré podľa nich znemožňovalo pokojný výkon starostlivosti o maloletú. Ide teda o vzájomne protichodné tvrdenia, ktoré nebolo možné v rámci konania o neodkladnom opatrení hodnoverne preveriť ani verifikovať v úplnom rozsahu. Odvolací súd však uzatvára, že otázka dôvodu ukončenia náhradnej osobnej starostlivosti nie je rozhodujúcou okolnosťou pre posúdenie aktuálneho stavu veci. Podstatné je, že po ukončení starostlivosti manželov D. bolo nevyhnutné zabezpečiť maloletej okamžitú ochranu formou pobytu v zariadení, keďže schopnosť matky a otca zabezpečiť jej bezpečné a stabilné rodinné prostredie nebola v tom čase opatrovníkom osvedčená vzhľadom na právoplatné odsúdenie matky pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, pričom otec spolu s matkou žijú v spoločnej domácnosti, na čo správne poukázal i súd prvej inštancie.

28. Rodičia tiež namietali, že im ÚPSVaR Hlohovec a CDR D. dlhodobo obmedzujú kontakt s maloletou, ktorý prebieha len raz mesačne, pričom im neboli umožnené náhradné alebo víkendové termíny. Matka uviedla, že v dôsledku toho prišla o zamestnanie. Odvolací súd aj túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú. Zo správ CDR D. vyplýva, že styk rodičov s maloletou prebieha v rozsahu primeranom veku maloletej, jej adaptácii v zariadení a odporúčaniam odborného personálu. Záznamy o stretnutiach potvrdzujú, že kontakty sa uskutočňujú pravidelne, pričom obmedzenie rozsahu bolo odôvodnené odbornými hľadiskami s cieľom zachovať pre dieťa stabilitu a bezpečie. Rozsah kontaktu je nastavený tak, aby nenarušoval proces adaptácie dieťaťa v zariadení a neohrozoval jeho psychickú pohodu. Tvrdenia rodičov o svojom obmedzovaní kontaktu neboli tak osvedčené.

29. K odvolacej námietke otca a matky, že úrad nebol aktívny pri preverovaní ich bytových a výchovných pomerov, resp. že šetrenie vykonané pracovníkom pánom I. preukázalo vhodnosť ich domácnosti odvolací súd uvádza, že okolnosti týkajúce sa postupu úradu práce nemajú priamy vplyv na posúdenie dôvodnosti ponechania maloletej v zariadení. Aj keby bolo šetrenie vykonané a výsledky boli priaznivé, neodstraňuje to nutnosť odborne posúdiť schopnosti a osobnostné predpoklady rodičov, resp. otca najmä s ohľadom na predošlé právoplatné odsúdenie matky pre spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby – maloletej K. B., dcéry otca maloletej A., ako aj osvedčené vyššie opísané správanie otca v minulosti, pričom opak otec neosvedčil.

30. Rodičia v odvolaní ďalej namietali, že opatrovník neinformoval otca, ani príbuzných o možnosti zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, hoci opatrovník poznal obidve staré matky, ktoré majú v starostlivosti iné deti tých istých rodičov, ako aj skutočnosť, že pracovníčky úradu mali neoprávnene podpísať úradný záznam menom starej matky. Odvolací súd uvádza, že tieto tvrdenia nemajú význam pre posúdenie dôvodnosti trvania neodkladného opatrenia. Zo spisu nevyplýva, že by niektorý z príbuzných podal návrh na zverenie dieťaťa do svojej starostlivosti, ani že by úrad odmietol preveriť ich záujem. Rodičia akokoľvek záujem príbuzných neosvedčili napr. čestným vyhlásením.

31. Rodičia namietali aj údajné nedostatky pri vykonávaní sociálneho šetrenia a jednostranné vypracovanie plánu rodiny pracovníčkou M. M. K.. Odvolací súd konštatuje, že ide o interné metodické postupy orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ktoré nemajú právny vplyv na zákonnosť rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení. Ich forma a časové zaraďovanie do spisovej dokumentácie nie sú predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní.

32. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutkových okolností a odvolacích námietok rodičov uzatvára, že v predmetnom konaní neboli zistené akékoľvek nové skutočnosti odôvodňujúce iné skutkové závery, ku ktorým súd prvej inštancie správne dospel. Dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení, naďalej trvajú, keďže sa pomery v domácnosti rodičov nezmenili natoľko, aby sa maloletá mohla bez rizika ohrozenia jej priaznivého vývinu vrátiť do starostlivosti rodičov, ktorí síce prejavujú o maloletú záujem, avšak ich vzájomná komunikácia zostáva konfliktná a rodičovské schopnosti je potrebné ešte ďalej preveriť (napr. znaleckým dokazovaním). Napriek opakovaným kontaktom a spolupráci s odbornými pracovníkmi rodičia doteraz nepreukázali dostatočnú stabilitu prostredia, schopnosť konštruktívne spolupracovať s úradom, ani jednotný prístup k starostlivosti o maloletú, čo bolo opakovane konštatované v správach opatrovníka. S prihliadnutím na tieto zistenia odvolací súd uzatvára, že potreba dočasného ponechania maloletej v zariadení naďalej trvá.

33. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s vecným posúdením súdu prvej inštancie, že v danom prípade bolo namieste nariadiť všeobecné neodkladné opatrenie podľa § 325 Civilného sporového poriadku, ktoré upravuje všeobecnú úpravu neodkladných opatrení a umožňuje ich nariadenie v prípadoch, keď je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania alebo ak je obava, že výkon rozhodnutia bude ohrozený. Ide pritom o demonštratívny výpočet dôvodov, čo umožňuje aplikovať toto ustanovenie aj na situácie, ktoré síce nie sú výslovne uvedené, no svojou povahou naplňajú účel tohto inštitútu – teda potrebu okamžitého zásahu na ochranu práv a záujmov účastníkov, najmä maloletého dieťaťa.

34. Odvolací súd však zistil, že hoci súd prvej inštancie vec správne materiálne posúdil podľa § 325 Civilného sporového poriadku, pri formulovaní výroku nezdôvodnil použitie šesťmesačnej lehoty (evokujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 367 Civilného mimosporového konania, ktorá je na tento druh neodkladného opatrenia výslovne viazaná). Súd prvej inštancie neuviedol konkrétne okolnosti, ktoré by odôvodňovali nutnosť časového obmedzenia trvania neodkladného opatrenia obdobie šiestich mesiacov, ani nevysvetlil, prečo by po uplynutí tejto doby mala pominúť potreba ochrany maloletej. Takéto odôvodnenie absentuje, a preto odvolací súd považuje za potrebné pochybenie napraviť. Z obsahu spisu sa je pritom zrejmé, že v predmetnom konaní bude potrebné doplniť dokazovanie (ako dôvodná sa javí nutnosť aj nariadenia znaleckého dokazovania), pričom vzhľadom na rozsah zisťovania možno dôvodne predpokladať, že konanie bude trvať dlhšie než šesť mesiacov. Za týchto okolností by ponechanie lehoty určenej súdom prvej inštancie potenciálne mohlo ohroziť stabilitu prostredia, v ktorom sa maloletá aktuálne nachádza. Preto odvolací súd považuje za nevyhnutné, aby bolo trvanie neodkladného opatrenia viazané na právoplatné skončenie konania vo veci samej, čím sa zabezpečí kontinuita odbornej starostlivosti a predíde sa nutnosti opakovaných procesných zásahov. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trvaní neodkladného opatrenia tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne ponecháva maloletú A. v starostlivosti Centra pre deti a rodinu D. do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

35. Takto upravený výrok podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá reálnemu stavu veci, rešpektuje potrebu ochrany maloletého dieťaťa a zároveň zabezpečuje, že výkon rozhodnutia zostane v súlade s účelom § 325 Civilného sporového poriadku a to zachovanie kontinuity a stability pomerov maloletého dieťaťa až do vydania právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

36. Zohľadňujúc vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej podľa § 388 CSP zmenil, keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani pre jeho zrušenie.

37. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, t.j. návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, resp. pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žiadateľ, u

ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 Civilného sporového poriadku možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).